

С а д р ж а ј:

Миливоје Мајсторовић – [Pastür](#)

Pastür Миливоја Мајсторовића је, по форми, несвакидашње и оригинално драмско дело које до сада нисмо сретали у домаћој драматургији. Жанровски би се ова драма могла одредити као нека врста савремене сатирске игре. Захваљујући пре свега раскошном и сочном језику, *Пастүр* се чита у једном даху и захтева изузетну концентрацију због дубоке философске мисли скривене у некој врсти мешавине здраве геачке памети и идеја философа егзистенцијалиста. Мајсторовић размишља у правцу супротстављања злу насиљем, али његово осећање тескобе и видно разочарање у могућност људског избора има за крајњу последицу људски пораз. Његов главни јунак ће из једног пасторалног, и за околину атипичног, окружења кренути пут интеграције у друштво, али на првом кораку он ће схватити да то друштво намеће неке нове, њему неприродне, законе. Зло се лагано, и да трагедија буде већа, кроз неке основне институције друштва (дом, имање, породица) увлачи у његов живот, он чини компромисе, пристаје на уступке јер верује да је сваки следећи последњи који се од њега тражи, али кад схвати да у том утилитаристичком свету постаје изманипулисан и несрећан, он реагује агресивно, попут људи из тог окружења. Његов покушај да се врати својој пасторалној прошлости, због тога, бива осуђен на неуспех... [>>> види поговор](#)

Раде Радовановић – [Оригинал фалсификата](#)

Оригинал фалсификата Радета Радовановића је драмски текст настао на таласу политичког театра који је, у време када се појавио, уздрмао јавност навиклу на позориште “езоповских” драма у којима су метафоре дубоко скривене иза мноштва велова, наизглед, већ познате приче. Драмки писци, попут Радовановића, скинули су те велове и проговорили директно о свим нагомиланим проблемима ондашње стварности, језиком свима разумљивим, они су прстом упирали, опомињали и антиципирани, без страха од могуће транспарентности и неуверљиве дидактичности. Оригинал фалсификата је сложена драмска структура у којој писац прати неколико, наизглед независних, прича које се догађају у временским размацима од неколико деценија. Вештим преплитањем сценског збивања, писац нас лагано упознаје са узроцима и последицама несрећног страдања у доба Инфорбирора, једног од “табуа” у времену настајања ове драме. Радовановић занатски тачно користи мелодрамски заплет љубавног троугла да би потцртао трагичност страдања. Он добро примећује да идеологија раздваја и спаја људе само као катализатор већ формираног судбинског удеса. Два ратна друга, из оног давног Другог светског рата, због једне жене покрећу незаустављив ланац зла... [>>> види поговор](#)

Едуард Дајч - [Седморица \(војсковођа\) против Тебе](#) - друга трагедија тебанске тетралогije

Седморица (војсковођа) против Тебе је друга драма из тебанске трилогије, како је види драмски писац и хелениста Едуард Дајч. Формално, садржај драме је “проистекао из интеракције личности два митолошка циклуса – Тебанског и Хексабиблонског”, али суштински ова драма је коментар данашњице из визуре једног савременика две епохе – античке и ове краја двадесетог века. Сличност ове две епохе је та што су обе врвиле од братоубилачко-ослободилачко-идеолошких ратова које су водиле неприкосновене вође на таласу општеномодног национално – романтичарског заноса, а разлика је управо скривена у начину на који је Дајч писао своју Седморицу против Тебе. Може се, како сугерише аутор, на основу поменуте формалне интеракције проучавати разлика између комедије и трагедије, односно између Еврипида и Аристофана, али уколико до митског (неумитног) трагичног догађања доводи, наизглед смешна, глупавост учесника трагедије, онда је то, пре свега, озбиљна савремена хроника стања људског духа. Дајч у неколико наврата помиње “време нових митова”, а затим конструише шеретску игру у којој је краљ самољубива будала, пророк лажац који се плаши сопствене жене, а ратници млохави дебелгузи који се, уплашени пророковим речима, спремају да жртвују децу како би доакали Тебанском пророчанству и подваљују боговима приносећи им на жртву добро обријаног мушкарца као пречасну девицу! Све је могуће у оваквом “заносу”, радња изузетно лако креће у једном правцу да би се са подједнаком лакоћом окренула наглавце, све је наизглед бенигно (и што је јако важно, комично)...

[>>> види поговор](#)

Деана Лесковар - [Три чекића \(а о српу да и не говоримо\)](#)

Три чекића (а о српу и да не говоримо) Деане Лесковар је, наизглед, једна у низу драма која се бави социјалним темама и људима на маргини друштва. Али заједничка нит њених јунака, младих људи, није (само) социјална беда већ несређена породична ситуација. Близанцима Алки и Уском је мајка на робији због проневера, а отац им је умро, Стаљину се мајка отровала док му је отац био на Голом отоку, Милеси је отац прерано пензионисан јер је силовао сељанку, Бајри и Грегорију је мајка умрла, а Малеш је остављен од разведених родитеља који у својим новим породицама немају места за њега. Сви они су, наизглед, успели да се социјализују, да постану интегрални део друштва и да савладају последице својих животних трагедија. Али све је то варка. У сусрету са представником тог новог, “нормалног” света, Каћом која потиче из сређене породице, избија сукоб и до тада најтрезвенији међ’ њима, Бајра, реагује неочекивано и изузетно агресивно – убија Каћу... [>>>](#)

[види поговор](#)

Братислав Петковић - [Legion d' Honneur](#)

Легија части Братислава Петковића је драма заснована, слично као и код Радовановића, на имагинарном сусрету два ратна друга, овога пута из ослободилачких ратова Србије у другој деценији XX века. Милунка Савић, командир јуришног бомбашког одељења, треће чете, Топличког пешадијског пука Моравске дивизије првог позива, носилац две Карађорђевог звезде са мачевима, две Легије части, носилац француског Ратног крста са златном палмовом граном, руског Георгијевског крста, енглеског Светог Мајкла, Златних

Обилића, и капетан Благоје Петровић, командир Треће чете Првог батаљона, у саставу другог гвозденог пука књаза Михајла, такође Моравске дивизије првог позива, налазе се у јавном клозету трећеразредне београдске кафане, она као чистачица, он као тек ослобођени робијаш. На сметлишту заборављене историје. Људи који су своју домовину задужили, сада су на маргинама новог времена и његових, наизглед потпуно аутистичних, актера, у овом случају Танаска Топаловића, вишег официра УДБЕ. Кажем наизглед, јер у сваком народу, мисли писац, мора да постоји неко свето дрво око кога ће се сви окупити, а то је у Легији части Темељко Топаловић, Танасков отац и Благојев војник коме је Благоје, истог дана кад и Милунки, прикачио на груди Златног Обилића за храброст... [>>> види поговор](#)

Жељко Хубач - [Поговор](#)

-- о о О о о --

Едиција Савремена српска драма КЊИГА 3

Издавачи: МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ; УДРУЖЕЊЕ ДРАМСКИХ ПИСАЦА СРБИЈЕ 11000 Београд, Господар Јевремова 19 и ЗАВОД ЗА ПРОУЧАВАЊЕ КУЛТУРНОГ РАЗВИТКА 11000 Београд, Риге од Фере 4, zaprokul@infosky.net

www.drama.org.rs

udraps@gmail.com

Главни и одговорни уредник, Миодраг Ђукић

Редакција: Миладин Шеварлић, Жељко Хубач, Радомир Путник, Драган Томић, Владимир Ђурић Ђура

Коректура - Жељко Хубач

Ликовно и техничко решење, Ново Чогурић